

REDACTOR RESPONSABIL:
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se nainte
în Oradea-Mare.

Ese în fiecare Duminică.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an . . . 1 fl. 50 cr.
Pe $\frac{1}{2}$ an . . . 3 fl. — cr.
Pe un an . . . 6 fl. — cr.

Pentru România și
streinătate, un an 20 fr.

Istratie Plăcintă,

(poet gr. oriental și prosaist gr. catolic.)

Nu-î ca *Hungo*, nu-î ca *Saftu*,
Nu-î redactor mai de treabă:
Ce tocmește unul singur,
Celalalt strică în grabă;
Dar asta nimic nu face,
Pace!

„Telegare“, „Telegare“!
S'ai tu minte pre cum n'are
Primul teu redactor, țeșu,
N'ar fi cap, ca capul teșu.

Din profundele mele sofisme sofismatice purcënd,
trebuie să mă opresc vrënd nevrënd la Blaj. Óre ce
blăstēm, de ai inzestrat Dómne chiar „Unirea“ cu un
capac ca Szmigelszki? Tu nu te-ai gândit Dómne, când
creași lumea din *nimica*, că ar fi trebuit se separezi
nițică *nimică* și pentru un redactor la „Telegraf“?
Veđi, pe cel de la „Unirea“ l-ai creat din tr'o *nimică*
pre mare, pânăcând pe cel de la „Telegraf“ dintr'o
nimică pre mică și așa creași, vrënd nevrënd, *invidia*.
Dar las, că mă dóre capul!

Broju scrie „teologiă“
Cu negreală pe hărtiă,
Cufundat în simț divin
De răchiu, bere și vin.
Dar asta nimic nu face,
Pace!

Broju bé, *altul* plătește
Și *nimica* nu gândește;
Nu-î *nimica* mai sublim
Ca *cupa* plină cu vin.

Aprostopo! Uitasem ceva. Óre de ce a isbucnit
„crisa“ la „Tribuna“? Se vedem numai pe rënd și se
anatomisăm: dr Rațiu — *unit*, dr Lucaciú — *detto*,
Cristea — *grec*, Comșa — *detto*, Barcian — *detto*,
Russu-Șirianu — *detto*, Mangra — *detto* și mai vr'o *dece*
detto. Dar unde sunt reprezentați *uniți*? Despre Bog-
dan-Duică nu sum sigur că *unit* e orî *desbinat*, mi se
pare că e — *iesuit*! De ce nu a trecut nefericitul cu
iutele la *uniți* ca să se egalizeze numărul, și „crisa“

póte nu-l băga în „*partea sa*“. Dar séu nu a avut destulă pricepere, séu nu a fost destul de viclean (măcarcă a fost mult timp împreună cu Russu-Şirianu,) séu *n'a avut nas*. Vorbesc de viclesug. Viclean nu e ađi întré Români nime, decât singur intrigul redactor al „Vulturului.“ *Pfui taixel!*

Nu vę sfădiți frați „uniți“
Cu frații voștri „neuniți“!
Mai bine se ne mândrim
Că de-o potrivă avem
Prelați harnici, înfocați,
Naționaliști devotați;
Sémână ca ou cu ou,
Ei sunt: *Miron și Szaboŭ.*

«Uniți» și «ortodocși».

— Studiŭ en-ciclop-edic. —

Tótă nóptea visasem florí și alte minuni, cari, știém încă de pe timpul când mă jucam în țerină, că prevestéu o ăi minunată și veselă.

Așa a și fost.

De abia sfirșisem cu slujba și eșit de abia pe stradă, mă lovesc nas de nas cu un fost conșcolar, cu care în vremea noastră făcusem multe năsdraveni.

— Servus frate! — i-mi strigă el cu un ton, ca a lui Isaia Popa din Ocna, încât toți „berbecii“ din semi-narul Andreian își arătară nasurile.

— Mai încet cu dragostea! — îi ăic eu strin-gându-i mâna, — ne aude Mitropolitul!

— Ce Mitropolit? sum unit și nu-mi pasă de Mitropolitul vost. Dar spune-mi, care e cel mai bun hotel aici în Sibiiŭ?

— Avem destule. Dar unul — non plus ultra — servițiŭ elegant, mănăcări și beuturi noi și vechi. Ai să-mi fi ađi óspe.

— Ce, eŭ se-ți fiŭ óspe ție? Dar de unde ai tu atăția bani să mă sature, că dóră nu ești nepot archiepiscopesc? Nu ști tu, că noi „uniți“ mănăcăm și bem mult? Las', că vom mai vedé, să ajungem numai la hotel!

Lucrul se pricepe de sine: am mănăcat și beut bine — pe conta prietenului.

După ce făcurăm un chef cum se cade, m'am dus acasă, m'am întins comod pe un scaun cam tocit și am început a arunca la fumuri din un ciubuc vechiŭ, moștenire de la moșu-meŭ.

Și așa cum stam într'un „dolce far niente“, ochi-mi căđură pe o tipăritură ce zăcé bróscă pe mésză. Numi putem da samă, ce póte fi? O apuc decí cu o manieră plină de lené și ce se veđi? Era cartea „*Autoriŭ Enciclopediei române!*“

— Ce lectură splendidă, pentru a-ți aduce somnul! — gândém în mine și începuí a o cetí cu interesul ce póte să-l mai aibă față de astfel de lucruri un om cu stomachul ghiftuit gratis.

Dar lucrul naibiŭ, departe de a mă cufunda în brațele lui Morfeŭ, ochiŭ mi se deschidéu gradatim, tot mai tare, și când ați ghici de ce? n'-ați crede! Mai la fiecare literă întâlneam ómeni cumiŭ și „cumiŭ“; alătura de câte un *ortodocs* era totdeuma și câte un *unit*.

Eŭ nu mă rușinez nici odată a spune că-s nepo-

tul Mitropolitului Moga, de astă dată însă, am îngalbenit de mânie vedénd cum biroul enciclopediei, par'că în adins, alătura de câte un *unit* cuminte a lăsat se urmeze totdeuna câte un *neunit* „cuminte.“

Dar se luăm alfabetul:

La *A*. sunt toți cei din „țară“.

La *B*. *Bunea Augustin dr.*, și după el îndată *Broju, Ioan ne-dr.* Risum teneatis! Cel dintăiŭ, știe tótă lumea, că-i om cuminte și cu judecată, n'a voit să facă paradă cu știința sa, a promis să scrie capitulele referitoare la „*Istoria bisericeí gr. cat. române*“, — al doilea, un „nime“, — proprietele-i cuvinte. — Va scrie despre „teologiă“. Auđiți și vę minunați toți cari il cunoșteți și vę bucurați toți cei, cari nu-l cunoșteți: *Broju și teologia!* Concepte incompatibile! Decă ar scrié despre *beutură*, despre chipul de ați petrece *pe baniŭ altuŭa*, par' că ar fi avut haz, îi strígam un „*Osana*“ și ne închinam lui, dar așa? . . . și apoi ce „teologiă“ va scrié Broju? de sigur despre teologia din atare cometă!

Și acum se nu ne mai oprim până la *H*. Aci vrénd-nevrénd, ne vom poticni în sfințenia sa, părintele *Hango Gavriŭl*, care va scrié „*liturgice res.*“

Și se vedeți ce are se urmeze după apariția enciclopediei. Sfinția sa e un om plin de noroc. Gurile réle spun, că mergénd odată în bucătăria semi-narului, al căruí „econom“ e, bucătarul l-a pus se mestece în „rântaș“ și așa cum mesteca, s'a cufudut în profunde studii *istorico-dogmatice*, și murdărit de făină și unsóre s'a pus la o mésză din bucătărie și a . . . scris un ciclu de articliŭ despre „*centenariul al doilea al unirii*“ așa de profundí, cât a fost ridicat la slujba de redactor prov. al „*Telegrafului*“. Ce credeți însă că are să urmeze după ce va scrie despre „liturgie“? Veți vedé, că veți trăi măcar unul dintré cetitorii acestor șire, sfinția sa să se pomenescă într'o bună diminétă de *protosin(pur)cel*.

Mulți credéŭ, că va colabora la partea referitoare la „*menaj*“: la pregătirea mănăcărilor, la diversele specii de fasole acrá, cu,-séu fără carne, ori numai așa, va espune diversele „menu“-urí, pre cari din propria-i esperință le-a găsit mai practice pentru stomacurile clericilor ori pedagogilor, ca se nu devină — *cálba-gioși*. — Și acum, când il ved alătura cu d-nul dr *Hossu Vasilié*, tot am incremenit.

Hossu Vili! cine nu-l cunoște óre? D-ta d-nule redactor ăicí că nu-l cunoști? Nu se póte! íată, îți propun să faci drumul de la Orade până la Sibiiŭ, și-l veí întâlni de sigur. El caută „cestiuni“ filosofice, pe cari se le deslege în colónele Enciclopediei, ușor, ca pe o simplă ghicitură din „*Vulturul*“.

Mi-e prieten bun, am petrecut de multe ori laolaltă, e grozav de ospital, dóuë defecte are numai: te omóră cu omenia și — după ăece adórme și dórme dus, chiar de í-ai spune, că a fost destituit din postul de fisc consistorial.

Să mai spune printré cei de aprópe de Redacția Enciclopediei, că va scrié *tot el* și articliŭ referitori la voiagiurile *pe mare, pe nemare, pe uscat* și pe *uméd*, din propria-i intuițiune, fără de a consulta pe *Bádecker*, special, va povestí episódele de debarcare în „*apele dulci ale Asié*“, „*apele acre ale Borsicului*“ și naufragiul „*Renenice*“.

Dar să fugim de la *H*. Părintele *Hango* par' că a tăiat clericilor de cină *ceapă*, că „miróse“ al dracului.

Și chiar voiam să întorc fóia, când numele domnului protopop *Manegut Nicolae* — m'a orbit.

A, complimente devotate, d-nule protopop!... Jos căciulile, dragii mei, descrițive cucurbetele! Maneguț scrie „istorie“. Dă, istorie! Și ce istorie? *Fin de siècle!* istorie teribilă; istorie cum nu s'a mai pomenit!

Și nici nu se află altul mai destoinic, să scrie istorie, de cât Maneguț! Singur numai el e, al cărui „studiu istoric“ despre „Reuniunea Românilor“ a apărut până acuma în... multe ediții, a fost premiat cu 25 de Acadamia din București și care a fost întimpinat cu vii hohote de „Adunarea generală a Asociațiunii“, etc. etc. Singur el e competent să scrie „istorie“. E unicul individ în totă Românimea, care e acasă în oră ce ceștiune de istorie, fie de a „istoriei universale“, „politice“, „bisericești“, „naturale“, dar mai vârtos — *antidiluviane*. Are documente „zum küssen“, procurate direct de la tata Noe cel betrân!...

În tot catalogul e unicul, față de care „uniții“ nu pot pune contra pe nime.

Marcu Isidor dr? — e un „nime“!

Moldovan Ioan M.?... , nici unul nu poate sta alături de Maneguț! Nime poate nu-l cunoște așa bine ca eu. El e o achizițiune scumpă. Pricina, pentru care nu va scrie el singur toți capitulii istoriei e, că trebuie să mai lase partea referitoare la biserica ortodoxă *doctorului Ilarion Pușcariu*. N'a avut ce face! Ilarion e vicar și din respect trebuie să-l lase să mai pască și el lauri.

Atâta e pagubă, că scrie numai istoria bisericii ortodoxe, prietenul „*Vichi*“ de la esactoratul arhidieceșan, spune, că să pricepe de minune și la „istoria naturală“. De-ar ști Diaconovich, să-l prindă, până nu-i târziu.

Să trecem la altă literă, de pildă la S. — Și știți, că am nimerit-o bine? În capul paginii a 4-a stă ca un *«einspaner mit Saft»* **rigurosul Saftu Vasilie dr.**, candidatul paroch al Brașovului. Știu din isvor „acreditat“, că el nu vré să mērgă la *Broscopele* nici ca protopresbeat., dar n'are încărău. Meritele!!! Iată așa „silit“, a trebuit să-și părădescă grasele posturi din România și să vină la Sibiu, să tōrne știința cu tolcerul în „berbecii“ Mitropolitului Miron și în clericii seminarului „Ardeian.“

El va scrie despre: „Bisericele gr. orientale.“ Va spune, cu un puternic aparat filosofic și științific, câte biserici sunt în lumea grecăscă, câte de piatră și câte de lemn?! Va insista cu deosebire asupra stilului „rococo“ în care sunt edificate cele de lemn. Va da seamă, care are mai bună acustică. Și spre „scoposul“ acesta va cutriera în persōnă cele mai extreme părți ale Rusiei, Africa cea mai întunecată, întreg rotogolul, cântând prin biserici partii din „café chantant“-urile parisiene, de care e mare măiestru.

Și te crucești, când auți, că unui astfel de om „Unirea“ i-a mai dis „cățeluș!“ Ce ignorantă!

Alătura cu acesta celebritate stă, ca un antipod, pleșuvul gr. cat. *Szmigelszki Viktor dr.*, ultimul candidat la tronul Poloniei, din grația „Telegarului“ a reposatului dr Olăspartă, „*măgar încălțat*“, mai marele peste slăninele Papei, etc., etc., etc. Ca însemn al „fachului“ se, pōrtă pe cap „luna“ lui Iosue și ține acasă „cetera“ lui David: relicvii prețioase din arheologia biblică. E inferior lui Saftu într'atâta, că lui deja la a treia „rundă“ îi apune luna în pălărie, și plēcă.

Nunc venio ad grandissimum! Se cetește în tom. V. pag. 87. din operele inedite ale lui *Lord Byron*: „Cel mai frumos și mai înalt din fiii lui... lapte acru! apare în mijlocul paginei: „el e părintele asesor consistorial *Mateiu Voileanu*, cavalerul ordului necunoscut,

dar negru, consilier intim al M. S. *Titipacalodanăro*, regele cafru din Africa. Sfinția sa va colabora la: *sōrtea învățătorilor confesionali în legătură cu stările culturale din Africa*.

Pe cei ce nu cred lucrul acesta, n'am decât să-i îndrept la catalog; acolo stă: „*Învăț. conf. rom. și Africa*.“ (Se pōte, nu dic, să nu pricep eu bine limba „volapük“, dar să am iertare!)

Un obiect minunat! Părintele asesor Mateiu e un copil de-acasă și pace! O telegramă particulară sosită la biroul „ciplopilor“ de la ministrul afacerilor străine din republicele confederate ale Africei, vestește, că sfinția sa va fi încredințat să represinte statul nou de lângă *Tanganika* la adunările „kultur-egylet“-urilor din Ardeal. Tot el va fi și președintele secțiunii africane la expoziția millenară.

Ei, v'ati confusionat? N'am avut dreptate?

Dar, apropos! era să uit. Bietul nostru „*statut organic*“, se vede, că așa-i de hărăburit de proto-vlădica Miron, că chiar iubitul nepot *Partenie* e chîemat să-l innode în colonele Enciclopediei.

Și am sfērșit, odată cu stingerea ciubucului meu. Vē salut!

A. CaDeciclop.

Care e de ris ?

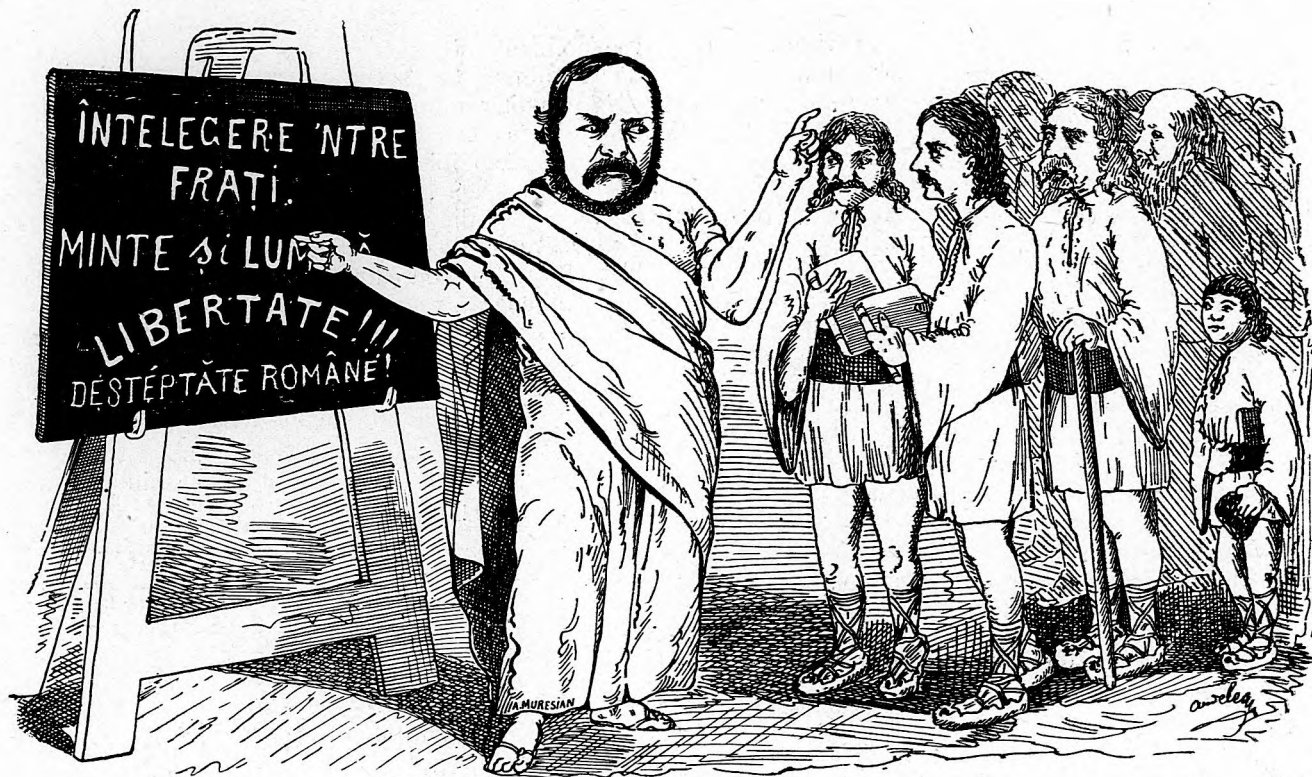
— Pune-ți pe cap pălăria aia, tântălaule, să-ți acopere mutra, că tu rîd ōmenii vedēnd ce moimă de bărbat ești.

— Măcar că tá ești de rîs, sōță, mărităndute chîar și după o *moimă* numai fiindcă are oficiu bun.

JURNALISTICA NÓSTRĂ.

(În vechime.)

Of, ce misiune!
 Ce făpturi
 Mărețe! Dómnne!!...
 Și ce învățături!?
 I-ți saltă inima când vești
 Măiesru-adevêrat,
 Cum dă poporului dovești
 De simțul seú curat!
 Cum instruează? Cu ce zél
 Se pune 'n fruntea lui?
 Cum scóte rêul secular
 Din sinul neamului.

Ungurul la carantină.

Göndöröntözszövöfözö Bendegúz ajunge dinpreună cu amicul seu Pacsirta Pišta la Constantinopole, unde aude, spre marea-î supêrare, că trebue să stea la carantină, nucumva să infecteze cholera cea unгурescă pe cea turcescă.

- No și chite țile *muszáj* se stam?
- Dece țile.
- Și Pišta *barátom*?
- Tot dece țile.
- *No hát, barátom*, se sta Pišta doizeci țile, și dați drum la mine *Isten hírivél!*

O „invitare“.

„Infiptare la pestrecerea de la ragamentê rinjarată di catanele din ragamentu nost pa care te chiamam și pa dumnita dumnișóra Ravica Safaladă la petrecanie la birtul „Cocoșu verde“.

Anceperea cu *manunțaua* dupa spalatu vaselor și capêțul cu *candrilu* nainte de mulsul vacilor. Care dumnișóre naú papuci pot vini și disculțe. Antrarea pintru catane *frei*, pintru dumnișóre sobolene 3 grițari, pintru socacițe 5 grițari. Cu crinulin nu să primește că-î cam mic locu. Mojica o fi Sumionu lui Cârpaçi Istimie cu cimpoile. *Abtret!*“

JURNALISTICA NOSTRĂ.

(Astăzi).

Ađi?... Miserie!
 Smintiți de fir
 „Scriblerii“ țeș pe întrecute
 Viclene uneltiri.
 Flămânđi de bani, se fac tovarăși
 Cocónelor corupte; . . .
 Umblând cu ele braț de braț,
 Culeg abonamente.
 Poporul? . . . Las'. că nu-ı păcat
 Să-l lași în letargie,
 „Parale numai!“ și esclamă:
 O, Dómne! Slavă ție!!!

Dintr'o gazetă din România.

«În ultimul moment primim de la corespondentul nostru din București următoreea telegramă, pe care din lipsa spațiului, o vom publica mâne.» («T.»)

Nu mânâncă...

La un prânđ parlamentar, un profesor universitar, întrebă pe vecina din dreapta:

— Vă place paleontologia, dómnă?

— Da, d-nule, dar astăzi nu mânâncă, fiindcă nu mă simțesc bine.

La judecătorie.

Acusat de vagabundagiü, un cerșitor se apăără din tóte puterile.

— În fine, îi ție judele, din ce trăiești? Nu faci nímica?

— Mă ție, cinstite domnule judecător, — fac pe orbul.

Un respuns.

— În care lună vorbesc muierile mai puțin?

— În Februarie, că nu are de cât 29 de țile.

Din pițigăturile vecinului Irimie în crișma satului.

Hahaha !

Și-acu știți și voi mă, ce e „clisa” „Tribunei” ? că v'am esplicat odată.

Așa, când a isbucnit „clisa” cea rîncedă a „Tribunei” s'a întemplat, că dr Rațiu tocmai conducé pe dr Dăianu în redacție. Pe treptele redacției se întînesc cu Ursu-Muscalu, nepoțelul vèzduchului Slavici, știți, a sèrbului hăluia de la Șiria.

— Ce e nou ? întrebă dr Dăianu pe Ursu-Muscalu ?

— Nimic ! respunse acesta, decât că tu te urci *în sus*, iar eu mă cobor *în jos*.

Hahaha !

*

Maî ascultați vecinî una și bună din năsdràvâniile „conducătorilor” bieților de noi :

Nu de mult, pe vremea când Augustini, de slovacă viță, se certa furcă cu Bogdan-Țuică, fost prim colo-borător la „Tribuna”, Augustini susținé, că redacției „Tribunei” trebuie se asculte de președintele Rațiu, pe când Be-Țuică din contră, țicé, că Brotea e fisolgăbirăul pe care trebuie ascultat. Slovacul nevrînd se cedeze, Be-Țuică, după cum 'l-a croit un joc al naturéi, iute se aprinse de mânia, ca paiele popii Istimie și îi șopti lui Augustini în urechă, încet, de toți din jur îl auțiau :

— Ai să ajungi în cășile nebunilor, cu parerile tale cele paradocse !

— Nu face nimic, replică slovacul mulțumit, mă mângăie presimțul, că și acolo ne vom maî revedé noi.

Hahaha !

*

Ascultați maî una, dragi vecinî, și-apoi haî, se ne cotorosim cătră casă, că-î pré târđiú :

Ursu-Muscalu și Be-Țuică tocmai se viriseră într'un birt, pentru ca se-și innece necazurile într'un păhar dóue de „mângăiere”.

Din vorbă 'n vorbă începură a înjura pe președintele partidului național. De vorbit, vorbiseră cam tare și vorba s'a auțit, iar diminéța ambiî fură citați înaintea președintelui dr Rațiu :

— Maî susțineți și acuma, ce ați vorbit aseră despre mine ? îi întrebă președintele.

— Cu tótă țaria ! -- respunse 'n grabă Be-Țuică — ba am fi vorbit și maî multe, decât din întemulare nu ni s'ar fi gătut vinul diu păharé.

Hahaha !!!

Între doi țeranî.

(În dialectul românilor din tractul Pancioveî.)

Petrea : Ea uităcie maî Ilio, cîe să nourézá ceriul, acuși să slobógie o ploia bună și o să nîe resară tócie din pămênt.

Ilia : Ba să feréscă Dumniezo, maî binie să nu plóite decât să plóite și să iese tot din pămênt, — nu cumva se resară și alie trii muierî caré mî-or murit, că atunci e vaî de minie.

ȘTIRI TERIBILE.

* *Avis*. Prin aceste șiruri se avisézá d-nul proptop Beleșiú din Radna, că ar fi bine chîar și pentru densus, decât acum odată ar maî lăsa sfinților ucenicî *interesele personalî*, și ar concrede presiđuil învêțătorilor din acel diștrict unuí învêțator probat, bêtân, dar nu unuí *Protasiú*, seú *Popovicíú* Dimitrie, carî necum pe *dascăli*, dar nici pe „băieții de școlă” nu-î știú conduce cum se cade, că țeú, decât va maî puté prinde nici cu tunea dascăli la conferințe.

* *Semne astronomice*. Precum ne telefonézá naica Lena Macina din Șoimuș (cttul Arad), *planeta* unuí atare dascál, de sigur, era sê apună, de cumva nu împedeca acésta tristă schimbare părintele inșpector Iosif *Vuculescu*. Causa împedecărei ? *Dóuă coșeri de óuê*.

TELEGRAME.

Brașov, 3 faúr n. *Ađi. des de diminéțú, vedură ochii meî pe dr Mureșianú plimbânduse cu un nas, care denota, că purtătorul lui e omul situațiunei în crisa-țada în care trăim.*

Brașov, 4 faúr n. *Cămara comercială de aici constatá ciudățenia, cumcă Brotea, Albini și Scusa, reprezentanții comercialî ai României «liberale» oferă și o sută de prețuri pentru escelentul «trifoiú anarchistic». — Dr Rațiu însă și-a retras ofertul, pe motiv, că trifoiul nu face nici un preț.*

Brașov, 4 faúr n. *Moș-Mureșianu în babă-sa «Gazetă» de ađi, cu vorba de cocoși, pe brot-iști îi face — pui de găină.*

Sibiú. 4 faúr n. *Íubitul archi-martir Balteș, jicnit din piscul cucurbetei până 'n ochii de găină de*

«crisa» în care trăim, probabil, că peste câteva săptămâni se va retrage de pe terenul politic la scărmanate de pene în atare «măndăstire» din Cluj.

Șebeșul-sășesc, 5 faūr n. Părintele Zevedeiū Mu-reșianū dīce, că »nu e potrivită» afirmațiunea noastră din n-rul 2. a c., că dēnsul ar fi fabricant mare de atestate de moralitate. Dīce, că el nu dă la nime «atestat» de moralitate», deōrece el singur încă ar avē lipsă de vr'unul.

Coconița Zorinca în lojă.

— Ah, ce plăcere a asculta în teatru — observările cavalerilor din loja vecină.

— De aș avē, pe cum n'am, aș da un million pentru o lojă în fiecare sēră ; dar când trillēzi primadona, aș cere un trillion — rebonificare.

— Nottara într'atāta sēmănă cu Monolescu, că și el — are sē mōră.

Îa respuns bine.

Un măiestru lucra ceva pe vērful unei biserici înalte, când trece fisolgăbirăul pe lângă biserică strigându-ī măiestrului :

— Aī prostit, mē, sēu ce nēcaz aī de te-aī urcat așa de sus ?

— Ba, d-nule, ci pentrucă să vēd d'aici de sus și pe cei măi marī māgarī de — măi micī.

În birt.

Ōspele : Chelner, adu-mī o friptură de vițel, dar prospētă să fie și caldă.

Chelnerul : E de tot prospētă, mē rog, tocmai acumă — sē încāldește.

La crisa „Tribunei”.

Dialog. Doi creștinī (numele nu impōrtă), în localul casinei române din Brașov, tocmai gătaseră cu cetitul broșurei „Partea mea în crisa »Trbunei» de Bogdan-Duică.

— Ce dīci acum, amiceseule, la par'ea lui Bogdan la „Tribuna” ?

— A fost fōrte bună, dar prea lungă — respunse celalalt.

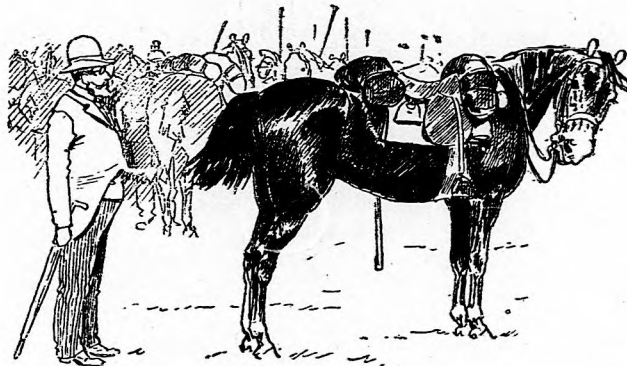
Asemēnare. Russu-Deșiratul cu Bogdan-Țuică sēmēnă unul cu altul ca oū cu oū — dīse un tribunist cătră archi-tribunistul Frāncu Amos dr.

— E adevērat, numai cāt unul e spart, — replică Frāncu cāt se pōte de franc.

Egoism. Be-Țuică cu „Partea mea” a purces față de colegul seū Ursu-Muscalu întocmai ca și călētorul de pe corabia cea asvērlițā de valurī încōce și încolo, carele se ruga cāt il lua gura : „Dōmne Dumneđeule ! nu te voiū derangīa cu multe rugāminte, scapă-mē numai pe mine singur și iți dau voie, că pe ceīalaltī sē-ī prāpādești dupā plac !”

Calul mușcător.

I

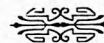

— Ah, ce cal frumos ! Ōre nu mușcă ?

II.

— Auăăă ! . . . Ba mușcă, fire-ar al dracului.

Logică țigănească.

Un țigan pusese ochii pe purceșul vecinului Irimie și crezând, că destinul a rânduit pe sama lui carnea purceșului, se fură în curtea vecinului. Irimie însă tocmai în momentul când îi intra țiganul în curte, eși din casă!

— Ce cauți aici țigane?

— Dapoi, venii se beu a țiră apă, că așa-s de plămënd, de nici nu știu unde se me culc la nópte.

Odaia bună.

Un burlac în timpul iernei se mutase în quartir la dómna G. Odaia era fórte réce, burlacul îndedar în-căldia de diminēja până séra, nu folosia nimic.

— Cum dómna, ori cât se încăldesc, odaia asta tot réce o se remână?

— Ba, d-nule, — numai iarna.

Mângăiată.

Lelea Saftă: Am venit, d-nule învățator, să vęd, cum e cu Ionel?

Învățătorul: Din comput e cam reu.

Lelea Saftă: De-acuma n'o mai fi reu, că i-am adus un căput nou.

PARTEA SERIOȘĂ

Deslegarea ghicitei de șac.

(Publicată în n-rul 3.)

«Omul e ca ierba ce pe câmp resare,
Și a lui vieță e ca-un crin frumos;
Ierba avënd rouă crește de mirare,
Flórea cultivată vérsă scump miros.

A. Mureșian.»

Au deslegat-o corect damele și domni: Iulia Cosma (Feiurd), Elena Ardelean, m. Popoviciu (Chisindia), Mărióra Bona Stoia (Caransebes), Lucreția Mișcuța (Giula), Ida Pop (Bocsig), Alexandra Borbil, m. Petroviciu (Sân-Miclăușul-mare), Rosalia și Aurelia Covrig (Nirașteu), Eufimia Morariu (Ternova), Emilia Fétu (Apateul rom.), Silvia Oprea (Moldova-nouă), Octavia Stănescu (Brașov), Amalia dr Bran (Teaca), Emilia Marcus, m. Papp (Zela), Iosefina Fulicea (Șinca vechie), Constanța Mihut (Sintea), Maria C. Daraban (Rodna vechie), M. C. Popoviciu (Ciaba), Mărióra Millian (Dezna), Netti Gomboș (Vidra), Domnica și Sofia Chirtop (Câmpeni), Iosefina Petean n. Mihali (Corpade), Sabina Preda (Câmpeni), Susana Făgărășianu (Teurs), Irina Botto (Peterd), Ersilia Trăilă (Grebenăți), Silvia Paleu (Biserica albă), Eugenia Bașesian (Bucium Izbita), Aurelia Filip (Badon), Paulina Romonțianu (Gărbăul ung.), Cornelia, Iulia și Maria Pascu (Dobra), Eugenia Manoricu (Rețișdorf), Catarina Chirița (Bucoveț), Irma Ghilezan (Denta), Veturia Mureșan (Șebesul-săsesc), Serena Baran (Nojorid), Augusta Vaida (Tarian).

Teodor Pinteru (Mișca), Nicolau Popp (Ormindea), Alexandru Sandu (Sat-Chinez), Iosif Cimponeriu (Petriș), Daniil Graw (Girocuta), Onuța Iogia (Moroda), Ignat Borza (Alba-Iulia), Nicolaș Onciu (Uzdin), Corneliu Proștean (Lugoș), «Reuniunea de lectură» (Orșova), Iuliu Socolu (Cianul mare), Constantin Budiu (Seghedin), Filip Leuca (Pâncota), Ioan Stoia (Orlat), Ioachim Muntean (Gurariului), Traian Husti (Bobotă), Ioan Popa (Porcești), Ioan Curelar (Cemei), Michail Palade și I. Szilágyi S.

(Câmpeni), Virgil Popu (Veneția inf.), Nicolaș Popu (Lugierdiu), Alesandru Chira (Feneșu), Iuliu P. Mureșan (Feiurd), N. Minci (Ocoliușul mare), Alesandru Țințiaru (Petrovosila), Georgiu Țințiaru (Panciova), Emanuil Papp (Oradea mare), I. Ionașiu (Zsebel), Simeon Chețian (Blaj), Petru Dan (Sarajevo), Nicolaș Cotlarciuc (Cernăuți), Vartolomeiu Șiorobetea (Sângeorgiul rom.), Camil Velicm (Blaj), Constantin Prie (Săcădate), Arcadie Crăsnic (Buteni), G. Nichita (Seuca), Silviu Cristea (Orăștia), Iulian Puticiu (Bobda), Traian N. Motora (Sibiu), Petru Șinca (Batiz), George Henția (Blaj), Nicolaș Popa (Foeni), Alesiu Viciu (Band), Nicolaș Onciu (Torac), Vasile Morariu (M. Ludoș), Octaviu Mureșan (Șebesul-săsesc), Ioan Hurubean (Bicaz), Tr. Terebențiu (Săldăbagiu), Traian Murgu (Iertof), Ilie Ceortea (Muieru), L. Iuliu Danciu (Solyomkó), Ioan Martin (Olcea), Ioan Titieni (Monor).

La sorțare premiul 1-a obținut d-nul **Ioan Curelar**, econom în Cemei.

(Deorece mulții deslegători ne fac un adevărat asalt cu deslegările, Redacțiunea „Vulturului“ a decis într-o ședință presidiată de d-nul Micula Strėmbii, că de-acum înainte va publica ghicitei așa de grele, pe cari nici chiar noi se nu le știm deslega.)

Bibliografie.

Istoria Românilor, de A. D. Xenopol. Partea primă a apărut în editura „Frații Șaraga, librari. Iași (România)“. Înadever, numai grătula putem d-nilor „Frații Șaraga“ pentru frumoșele și salutarele lor întreprinderi. Publicul român de pretutinden pôte deveni pe lângă niște prețuri de tot bacatele, în proprietatea celor mai frumoșe opuri românești. Așa „Istoria Românilor“, monumentală operă a d-nului profesor Xenopol o pôte avé fiește care român de la susnumita librărie în 12 volume (care până-acuma a costat 30 fl.) numai cu 6 fl. Volumul prim a apărut deja, și așa, în decurs de un an volumele vor aparé succesive, în fiecare lună câte unul.

Români! Îdemnați de bunele intențiuni ale acestor bravi librari, venim și noi a insista respectuos pe lângă aceea, că toți cetitorii nostri, bogați, săraci de o potrivă, se prenumere acesta carte frumoșă, care pertracteză trecutul gloriosului nost neam. Cetirea acestei cărți ne impune a fi mândrii de trecutul nemului nostru. Jertfiți deci sumulița de 6 fl. și o procurați cu toți!

Redacțiunea.

 Rugăm stăruitor trimiterea abonamentelor restante.

Administrațiunea.

POSTA REDACȚIUNELI.

R. N. în Z. Mai pune unul cătră ei și atunci ne vom învoi. Altcum ba!

«Dunăreanul.» Î-mi aduc aminte. Te salut!

D-nului Popa (Foeni). Am făcut pașii necesari ca se-ți ajungă scopul. Fii deci liniștit, că în curënd vei primi ori car tea, ori banii. I-am scris astăzi.

«Particeps.» Nu sunt bune. Încercă a scrie mai bune și se vor publica. Fôia și se va speda regulat.

Sorei (Chisindia). Am primit. Mulțam!

C. D. (R. v.) Nu se pôte publica, fiind pre ușoră.